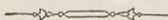

Kouplet

kot uloga v burki

„Brati ne zna,“

kojega je pel J. Kocélj, v Celji dne 21. decembra 1879.

Povsod me poznajo, da tiček sem zvit,
Veselje imajo mej se me dobit,
Jim pravim, jim lažem, se smejem, norim ;
Jim norca tud' kažem, da v larmo dobim.

Na vsak' ženitnini sem prvi jaz svat,
Se vsedem za mizo, ker pijem ga rad ;
Zdaj piskam, zdaj godem, in pojem vmes,
Jn žen'nu, nevesti dopade ta zmes.

Prikupit' se znam jaz zmer svatom vsem,
Vsak'mušaljivo po svoje povem,
Kar slišat' in pisat' nij vselej ljubo,
Prihaja zdaj mrzlo, zdaj hladno, gorko.

Purana, raco že lepo peko,
Jn brusijo nože vsi z urno roko,
Zdaj dekla prinese pečenko v skled',
Ko rož'ca diši vsem, oj to nam bo jed !

Nevesta in ženin mi migneta oba,
Zdaj dobil sem race dva vel'ka kosa ;
Še litrček vina pa smodke tud' dve,
Potlej bom živel, ko gospodje žive.

Imam pečenke in vina že dost',
Se spravimo hitro le piskat in gost,
Da svatje dekleta brž vodijo k ples' ;
Nam pade kak šestak in polar vmes.

Tako nam ne zmanjka veselja nikdar,
Saj svatba zdaj tu je, drugod kje v far,'
Brez piska in vriska nij svatbe nikol,
Naj bode si ženin v fraku, kamžol.

PK 23829

N.

Kontejel

članek v časopisu za

"Esterne Räte".

Prvi vodnik, 12. svetovna vojna. I. letnik, 1918.

395002989

D2989/1950